

Въобще, до колкото законитѣ, върху които Правленіето са основава, общо и частно сѣ праведны и искренны, толкози по-добръ изпълня туй Правленіе своитѣ длѣжности, защото тогази угнѣтяемитѣ и притѣсняемитѣ и обижданитѣ прибѣгватъ до вратата на Правосъдіето а не само до вратата на Правителството.

Подобно, едно отъ най-важнитѣ условія на Правителството е да е доста силно за да защищава напълно правдинитѣ на сичкитѣ граждани; а таквози са достига чрѣзъ благосъстояніето на жителитѣ и благоденствието на мѣстото. Но богатството на жителитѣ и благоденствието на мѣстото са произвождатъ чрѣзъ защитата на личнитѣ права и чрѣзъ уваженіето на движимитѣ и недвижими стежанія, чрѣзъ правленіе благоустроено, честно и свободно отъ сѣко злоупотребленіе и произволъ.

Сѣкой Законъ или уставъ, който са касае до управленіето на мѣстото, нужно е да почерпва бѣлѣга на своята законность отъ общата полза. Туй е спасителната законодателна аксіома, потвърдена отъ старо време; инакъ никакъ не е праведно да прогласи иѣкой едно дѣло законно, на което послѣдствіята щѣхъ да бѣдѣтъ въ противорѣчіе съ правдинитѣ, отъ които сѣкій са ползова колкото за своята личность или имущество, и тѣй поврежда правдинитѣ и имуществото на жителитѣ.

Наистина въ настоящія вѣкъ не е възможно да са въсползувамы отъ Законитѣ, които прѣзъ преминалитѣ времена са положихъ за защита на интереситѣ на жителитѣ и на мѣстото. Дѣйствително, ако аксіомитѣ и законитѣ които сѣ са осветили въ оиѣзи времена, отговаряха на нуждитѣ на жителитѣ и на Нашата Държава, щѣхмы да са намѣрвамы днесъ въ сѣщото положеніе на равно съ най-образованитѣ и благоуправляемы Европейскы Държавы.

Една отъ най-дѣйствителнитѣ причини за прецѣвтяваньето на една Държава и за бѣдността и нищетата на нейнитѣ жители е несѣгласіето и партизанството, което раздѣля духоветѣ и пѣманьето на довѣріе и безопасность, защото подъ всѣгдашното дѣйствіе на тѣзи причини, невъзможно става